

Còn Xuân nào cho tôi

Chớm nụ tình xuân buổi thiếu thời
Mơ thầm suốt tóc xỏa buông lơ
Đêm đêm gối gấm từng trang sách
Bút mực thành thơ gói mộng đời.

Từ độ quê hương dậy sủng thù
Xuân chùng hiu quạnh bóng âm u
Thêm trắng loang loáng màu chinh chiến
Quê mẹ canh buồn tiếng chó tru ...

Tội nghiệp xuân qua khắp chiến trường
Hẹn lần hẹn lửa với người thương
Thôi đành thất hứa thêm lần nữa
Đời lính yêu nhau để chuốc buồn.

Để tháng ngày sau cuộc chiến tàn
Là xuân biên biệt với ly tan
Đón đau nôi giống căng thù hận
Mẹ Việt Nam ơi lắm phũ phàng!

Biết đến bao giờ xuân trọn vui
Còn xuân nào nữa để cho tôi
Trải lòng thanh thản mừng xuân mới
Tỏa sáng yêu thương giữa cuộc đời.

Hàn Thanh Dương Ngọc Ánh

Khi hoa Đào nở

Long lanh trong giọt nắng mai
Sắc hương e ấp đầu ngày thanh tân
Gọi phong sương sớm vào xuân
Đêm qua dệt lụa ươm xuân cho người

Tay ai vẽ nụ hoa tươi
Giấc mơ ai gọi cho người nhớ ai
Mong manh một đóa hoa khai
Van ai chớ để hương phai sắc tàn

Lụa mềm hong gió vừa sang
Bên song bóng liễu mơ màng khách yêu
Thả tơ vương vấn muôn chiều
Giữ phong sương giữa yêu kiều bóng hoa

Bâng khuâng nét bút mượt mà
Tiên thiên kiều mỵ ngọc ngà song đôi
Cành mơ điểm nụ hoa tươi
Gió yêu thương nở rạng ngời ý xuân

Vũ Thị Thiện Thư